

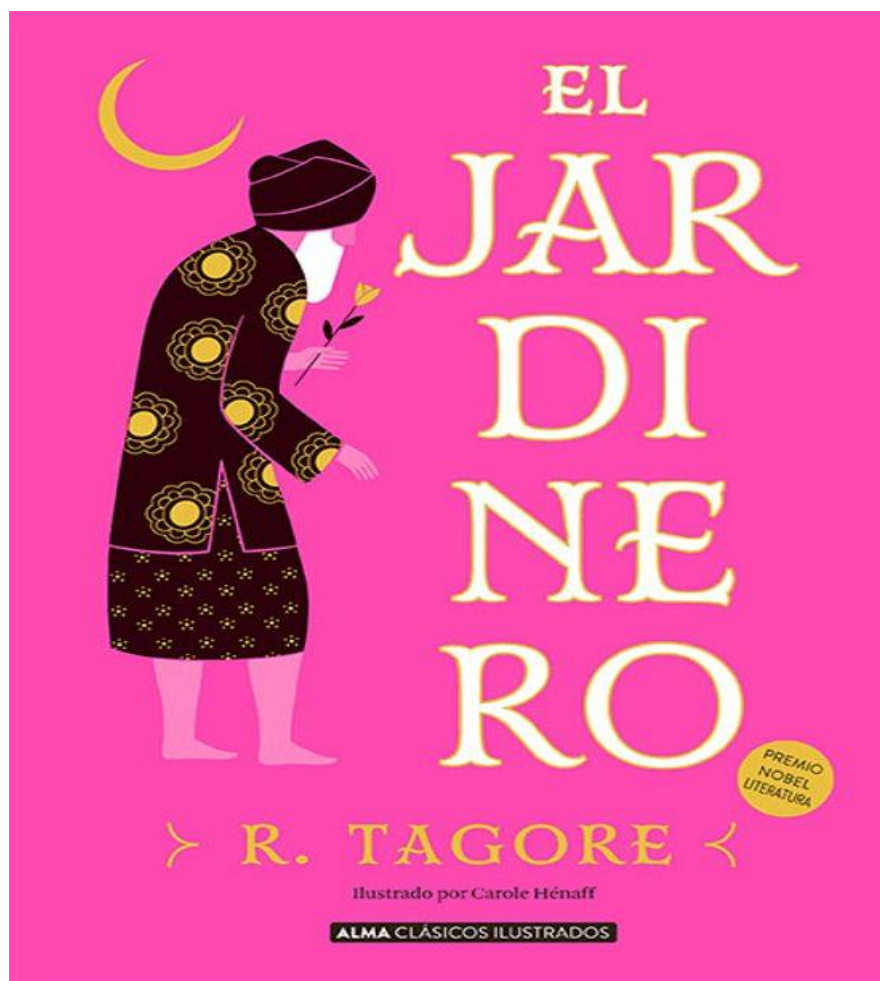
VERTÚLIA **A** LITERÀRIA
ÀGORA

Club de lectura Llegir compartint és llegir més vegades....

**Sala d'actes, Biblioteca Municipal Vinaròs
divendres 31 de maig , 17h30'**

“EL JARDINERO”

De RABINDRANTH TAGORE Presenta: MARTA PÉREZ



COL-LABORA : AJUNTAMENT VINARÒS. BIBLIOTECA MUNICIPAL



L'OBRA

Poeta, assagista, compositor i pintor, Rabindranath Tagore va ser el primer escriptor no europeu que va guanyar el Premi Nobel de Literatura en 1913. Els seus textos, de caràcter líric, són reflexions sobre la vida, l'amor, la naturalesa i donen testimoniatge de l'espiritualitat i l'exquisida sensibilitat del poeta, són de gran brevetat i bellesa, expressen els sentiments més primordials i purs. Ubicats a l'espai concret d'una comunitat llauradora arcaica que es debat amb els problemes quotidians de la supervivència, sorgeix el cant de l'amor: cançons d'enamorada, melancòliques queixes d'amant, i anhels apassionats en escenes estilitzades

L'AUTOR

Rabindranath Tagore (Calcuta, 1861 - Santiniketan, 1941) Escriptor indi. És el més prestigiós escriptor indi de començaments del segle XX. D'origen noble, era l'últim dels catorze fills d'una família consagrada a la renovació espiritual de Bengala, i es va educar al costat del seu pare en el retir que este tenia en Santiniketan. En 1878 va ser enviat a Gran Bretanya, on va estudiar literatura i música.

De la mateixa època són els drames musicals *El geni de Valmiki* (1882) i *Els cants del crepuscle* (1882), i la novel·la històrica *La fira de la reina joveçana* (1883).

En 1882, unes experiències místiques li van portar a escriure els *Cants de l'aurora* (1883). En 1890 va realitzar un segon viatge a Gran Bretanya. D'este període són les col·leccions poètiques *Citra* (1896) i *El llibre dels aniversaris* (1900).

En 1901 va fundar una escola en Santiniketan (Llar de la Pau), en la qual va estructurar un sistema pedagògic que defenia la llibertat intel·lectual de l'ésser humà. En 1904 va publicar l'assaig polític *El moviment nacional*, en el qual es pronuncia en favor de la independència del seu país. En 1910 va aparéixer *L'ofrena lírica*, una de les seues obres més conegudes.

A partir de 1912 va rebre nombroses invitacions per a pronunciar conferències a Europa, els EUA i alguns països asiàtics, labor que li va servir per a créixer el seu prestigi. Durant la I Guerra Mundial, i en aguditzar-se l'agitació a l'Índia, va haver de definir la seua postura política i va adoptar una postura pacifista exempta de nacionalisme.

De la seua extensa producció literària cal citar a més els drames *Kacha i Devayani* (1894), *El carter del rei* (1913), *Cicle de la primavera* (1916) i *La màquina* (1922); les novel·les *Gora* (1910) i *La casa i el món* (1916); els poemaris *La lluna nova* (1913), *El jardiner* (1913) i *La fugitiva* (1918).

Va rebre el premi Nobel de Literatura en 1913.